• عکس: محمد سعید سعیدی، فارس

«شرق» از پدیده جدید کلاهبرداری در بازار ملک ایران گزارش می‌دهد

فروش صوری مسکن

شـرق: فروش صوری خانه، شـگرد جدید کلاهبرداری در بازار مسکن اسـت. این روزها اگر سـری به آگهی‌های فروش ملک بزنید، با صدها آگهی فروش خانه به شرط رهن مواجه خواهید شـد، اما فعالان بازار مسـکن می‌گویند بسـیاری از معاملات صوری اسـت و با هدف فسـخ قرارداد و گرفتن رقم سـنگین خسارت فسخ معامله، انجام می‌شوند!

خرید خانه از شما؛ پول آن با ما!

«فقط با ۵۰۰ میلیون تومان در تهران صاحب‌خانه شوید»... «با ۳۰۰ میلیون تومان شما را خانه‌دار می‌کنیم»... «خرید خانه از شما، رهن و وام آن با ما!» این جملاتی است که در بسیاری از آگهی‌های مسـکن بنگاه‌داران تهرانی به چشـم می‌خـورد. بنگاه‌دارانی که مدعی هسـتند با کمترین نقدینگی افراد را صاحبخانه می‌کنند. با کمی جست‌وجو در آگهی‌های مسکن تهران متوجه می‌شوید که بیشـتر این آگهی‌ها مربوط به منطقـه ۲۲ تهران و حوالی دریاچه چیتگـر اسـت و بخش زیادی از ایـن آگهی‌ها مربـوط به املاک منطقه اندیشـه کرج یا پردیس اسـت، اما این‌گونه آگهی‌ها را در سایر مناطق تهران هم می‌توانید به وفور پیدا کنید. در این آگهی‌ها قید شده که بخشی از پول خرید خانه از طریق نقدینگی مشتریان، بخشی از طریق وام بانکی و بخش دیگر از طریق رهن خانه توسط بنگاه‌های املاک تأمین می‌شود و معمولا برای جذب مشتریان به این آگهی‌ها قیمت‌های نازلی برای این دسـته از خانه‌ها قید شده است که در واقع تنها سهم نقدینگی خریدار است و نه قیمت کل ملک. این اما پایان ماجرا نیسـت و بنا به گفته فعالان بازار مسکن بسیاری از این معاملات صوری هستند.

قربانیان فقر مسکن

براسـاس گزارش سامانه املاک و مسـتغلات کشور میانگین قیمت هر مترمربع مسکن تهران در خرداد امسال به ۳۹ میلیون و ۴۱۴ هزار تومان رسـید که حاکی از رشـد ۳۲.۴ درصدی نسبت به مدت مشـابه سال گذشته و رشـد ۸.۴ درصدی نسبت به ماه اردیبهشت امسال است. صعود مداوم قیمت مسکن و به تبع آن کاهش مداوم قدرت خرید، موجب شده که الگوی رفتاری بسیاری از خریداران بازار مسـکن ایران در سـال‌های اخیر عوض شود؛ از رونق خرید خانه‌های قدیمی و کوچک‌متراژ تا خانه‌های وام‌دار و خانه‌های وام‌دار به شرط اجاره.

در این میان رقم بالای حق فسـخ قرارداد ملک در ایران سبب شـده معاملات صوری مسـکن در بازار مسـکن ایران رخ بدهد. روایتی که در ادامه می‌خوانید، روایت یکی از قربانیان این معاملات صوری است که اسناد معامله و شکایت خود را در اختیار روزنامه «شرق» قرار داده است. «خانه‌ای پیدا کردم سمت مجیدیه و قصد خرید داشـتم. با جزئیات قرارداد معاملات هم آشنایی نداشتم اما موقعیـت خوبی برایم بود، چون قرار بود بخشـی از پول خانه را نقد پرداخت کنم، بخشـی را وام بانکـی و بخش دیگری که کم داشـتم هم از طریق رهن خانه تأمین می‌شـد، اما تبانی بنگاه‌دار با فروشـنده کار دسـتم داد». این فرد که خود را خاکپور معرفی می‌کند، توضیـح می‌دهد که مبایعه‌نامه خرید خانه به شـکلی تنظیم شـده بود که امکان دورزدن خریدار وجود داشت و از آنجا که بسیاری از مشتریان بازار مسکن ایران به مباحث حقوقی تنظیم قرارداد آشنایی ندارند و در معاملاتشان از وکیل استفاده نمی‌کنند، موقعیت مناسـبی برای کلاهبرداران ایجـاد می‌کنند. خاکپور به «شـرق» توضیح می‌دهد: همان‌طورکه گفتم پول خرید خانه قرار بود از سـه منبع؛ نقد، وام و رهن تأمین شـود و طبیعتا مثل تمام معاملات حق فسـخی در نظر گرفته شد تا هر که نتوانست پول را جور کند یا خواست معامله را بر هم بزند ۲۵ درصد ارزش قیدشده معامله در مبایعه‌نامه را خسـارت بدهد. با توجه به ارزش ملک مورد معامله ما این ۲۵ درصد می‌شد ۲۷۰ میلیون تومان. او ادامه می‌دهد: من پول نقدم را داده بودم، چک بانکی هم آماده بود؛ اما بنگاه‌دار به بهانه اینکه خانه قانونا به نام خریدار سـند نخورده، از تحویـل کلید آن به من خودداری کرد و وعده داد خودش خانه را رهن می‌دهد تا قسـط آخر پول من که همان مبلغ رهن خانه بود؛ تا روز محضر و ثبت سند جور شود، اما یک روز مانده به حضور در محضرخانه، بنگاه‌دار خبر داد که خانه رهن نرفته است و بنگاه‌دار و فروشنده خواستار حق فسخ معامله شدند. خاکپور تأکید می‌کند: تازه آنجا بود که متوجه شـدم مبایعه‌نامه بدون جزئیات حقوقی و ناعادلانه تنظیم شـده و بنگاه‌دار به راحتی می‌توانست خانه را رهن ندهد تا معامله بر هم بخورد و من مجبور شـوم حق فسخ کلانی پرداخت کنم. در مبایعه‌نامه حتی این شـرط قید نشده بود که بنگاه‌دار موظف است خانه را رهن بدهد یا هیچ اشاره‌ای نشده بود که فروشنده در رهن ملک با خریدار همکاری کند و به من کلید بدهد تا بتوانم خودم آن را برای رهن بسپارم».

این ماجـرا گویا پدیده تازه کلاهبـرداری در بازار ملک ایران است و بسـیاری از فعالان بازار مسـکن می‌گویند که برخی از این معاملات صوری بوده و با تبانی بنگاه‌دار و فروشـنده انجام می‌شود تا خسارت فسخ معامله را بین خود تقسیم کنند.

اتحادیه مشاوران املاک تهران تبانی را رد می‌کند

مطابق قانون، تعیین میزان خسـارت فسـخ معاملات بر عهده خریـدار و فروشـنده و مطابق توافقی اسـت که بین آنها شـکل می‌گیرد و این رقم معمولا در بازار مسکن ایران سنگین است و برای کلاهبرداری انگیزه کافی ایجاد می‌کند.

با این حال حسـام عقبایی، نایب‌رئیس اتحادیه مشاوران املاک، به «شـرق» می‌گوید: وقتـی فرد خانه‌ای را خریـداری می‌کند، اگر مشـاور املاک قرارداد را تنظیم کند و به ثمر برسـاند، از هر دو سر کمیسیون دریافت می‌کند، ولی وقتی معامله فسخ شود، تنها از یک سـر کمیسیون دریافت می‌کند، پس فسـخ معامله به ضرر مشاور املاک است و منطقی نیست که برای فسخ تلاش کند. ضمن اینکه وقتـی علاوه بر فروش خانه، پای رهن هم در میان باشـد، مشـاور املاک می‌تواند دو سر کمیسیون دیگر هم دریافت کند و این درآمد اضافی دیگـری برای بنگاه‌دار ایجاد می‌کند، بنابراین هیچ توجیهی ندارد که نخواهد معامله انجام شود.

او ادامه می‌دهد: ضمن اینکه درحال‌حاضر گزینه‌های رهن در بازار مسکن بسیار کم و تقاضا زیاد است و با این حساب بعید اسـت که خانه‌ای برای رهن گذاشته شـود ولی تقاضا نداشته باشـد و به رهن نرود. اینکه خانه رهن نرود امری غیرمنطقی و غیرطبیعی است .

معامله در بنگاه غیرقانونی است

نعمت احمدی، حقوق‌دان، در واکنـش به این موضوع امکان چنیـن تبانی‌ای را بـرای کلاهبـرداری کلان از مـردم دور از ذهن نمی‌داند و راه‌حل مشکل را بسیار ساده می‌داند. احمدی به «شرق» توضیح می‌دهد: معامله مسکن در بنگاه‌های املاک شیوه غلط اما رایج بازار مسکن ایران است و بنگاه‌های معاملات ملکی بدون هیچ تخصصی، اتاقک و زیرپله‌شـان را بنگاه می‌کنند. تا اینجا مسئله‌ای نیست چون هرکسی می‌تواند یک شغلی داشته باشد، مشکل جایی آغاز می‌شـود که این بنگاه‌ها برخلاف قانون ثبـت، رفتار می‌کنند. به گفته او طبـق ماده ۲۲ قانون ثبت، هر ملکـی که در دفتر ثبت به ثبت برسـد، مالک را تعیین می‌کند. مـاده ۴۶ همین قانون هم تأکید می‌کند که هر نوع عقد قرارداد برای املاکی که در دفاتر ثبت به ثبت رسـیده‌اند، باید رسمی باشـد، اعم از اجاره، ودیعه، صلح، فروش یا... بنابراین اگر این قانون که موجود هم هسـت اجرا شود، اتفاقاتی شـبیه آنچه شاهد هسـتیم نمی‌افتد؛ اما دولت زورش به بنگاه‌های معاملات ملکی نمی‌رسد و اگر قوه قضائیه قصد دارد با کلاهبرداری‌های معاملات مسکن مبارزه کند، تنها همین یک قانون را اجرا کند تا بساط کلاهبرداری در این بازار برچیده شود.

واکنش سازمان برنامه و بودجه به گزارش «شرق»؛

بانیان سقوط شاخص‌های اقتصادی نگران بدهی‌های خارجی شده‌اند

گزارشی با عنوان «دردسـرهای بدهکاری» مورخ ۱۴۰۱/۴/۱۵ در روزنامه منتشر شده که سازمان برنامه و بودجه درباره آن توضیحاتی ارسال کرده است. رویکرد غلط هشت‌ساله دولتی که مورد حمایت بی‌چون‌وچرای برخی جریان‌های سیاسی بود، تنها منجر به سقوط شاخص‌های کلان اقتصادی شده که کسری ۴۸۰ هزار میلیارد تومانی بودجـه، باقی‌مانده ۶۰ هزار میلیارد تومان تخصیص بدون اعتبار در خزانه، رشـد اقتصادی نزدیک صفر، بهره‌وری منفی، سرمایه‌گذاری منفـی ۴.۶ درصدی، تورم بـالای ۵۰ درصدی بخشـی از نتایج این عملکرد است.

دولت سـیزدهم باید علاوه بر تأمین خاصه‌خرجی‌هایی که چک آن پیش از آغاز به کارش کشـیده شـده بود، ماهانـه ۱۰ تا ۱۲ هزار میلیارد تومان اصل و سود اوراق منتشرشده در دولت قبل را بپردازد؛ همین است که میزان پایه پولی و نقدینگی بعد از سال‌های متمادی در سـه ماه اول سـال ۱۴۰۱ منفی می‌شـود؛ برخلاف ادعای برخی جریانات سیاسی که از به‌ثمرنشستن سیاست همسایگی برآشفته‌اند و موضوع آینده‌فروشـی و انتشـار بی‌محابای اوراق در دولت مورد حمایتشان را به موضوعات سرمایه‌گذاری با کشورهای روسیه و چین پیوند زده‌اند، بر اسـاس آخرین آمار منتشرشده بانک مرکزی، بدهی دولت به بانک‌ها در فروردین امسـال حدود یک درصد کاهش پیدا کرده اسـت؛ از سـوی دیگر بدهی دولت به بانک مرکزی هم در ۹ ماه فعالیت دولت سـیزدهم ۳۲ هزار میلیارد تومان کاهش داشته اسـت. متأسـفانه به نظر می‌رسد نویسـنده محترم مقاله صرفا به اظهار دغدغه‌های خویش پرداخته و توجه اندکی به تخصصی‌بودن موضوع و روندهای بین‌المللی و همچنین نیازهای ضروری کشـور نکرده اسـت. به‌طورکلی در موضوع سرمایه‌گذاری خارجی مزایای متعدد را می‌توان برشـمرد ازجمله آنکه خود سرمایه‌گذار خارجی ضمن پذیرش ریسـک‌های تجاری، امکان دسترسی به بازار، انتقال تکنولوژی، دانش مدیریت و بازاریابی را نیز فراهم آورده و به اشتغال و تولید درآمد و رفع نیازهای جامعه همانند مواد اولیه یا واسطه‌ای برای سـایر صنایع اقـدام می‌کند. با توجه به اینکه سـرمایه‌گذاری خارجـی می‌تواند بخش اندکی از نیازهای کشـور را پوشـش کند، مطابق قانون برنامه ششـم توسعه کشـور (ماده ۴) دولت مکلف شـده اسـت سـالانه (۳۰) میلیارد دلار از این محـل منابع تجهیز نماید که نشـان‌دهنده ضرورت و اهمیت دریافـت وام از نهادهای بین‌المللی می‌باشـد. در این خصوص مذاکرات دریافت وام پس از جنگ تحمیلی با جدیت همواره در دسـتور کار دولت‌ها قرار داشته اسـت، بر این اساس با توجه به عضویت کشـورمان در تعدادی از مؤسسـات توسـعه‌ای بین‌المللی به‌منظور استفاده از حق طبیعی دریافـت وام و همچنین بهره‌گیری از دانش و تجربه آن‌گونه نهادها مانند بانک توسـعه اسلامی و سـایر نهادهای مشـابه و با عنایت به هزینه‌هـای تبعی قابل‌قبـول این‌گونه وام‌ها، اسـتفاده از منابع آن همیشـه در دستور کار دولت‌ها بوده اسـت. یکی از نسبت‌های مهم مالی شـرکت‌ها، نسبت آورده سهامداران به منابع تجهیزشده (وام) است که نشان‌دهنده برنامه‌ریزی در جهت تأمین منابع پروژه و مکانیسـم اهرمی‌نمودن و هم‌افزایی این منابع است که چنانچه بـا دقت و تخصص و انضباط کافی صـورت گیرد، مزایای متعددی را فراهم می‌آورد. از سـوی دیگر این‌گونـه تجهیز منابع برای ایجاد پروژه‌های زیرساختی، صادرات‌محور، ایجاد ارزش‌افزوده، قرارگرفتن در زنجیره تأمین بین‌المللی و سایر معیارها هزینه می‌شود، مذاکرات وام با همکاری نهادهای متعدد در کشـور و کسب نظر متخصصان مربوطه با دقت بسـیار صورت گرفتـه و پس از دریافت تأییدیه‌های مربوطه، نهایی و امضا می‌شود، در زمینه بهره وام نیز به متغیرهای متعددی ازجمله رتبه ریسـک اعتباری کشور، نوع تولیدات و محل استقرار پروژه و ارزآوری آن متصل می‌باشد و اولویت پروژه‌ها توسط نهادهای عالی‌رتبه کشـور با رعایت توجیهات فنی، مالی، اقتصادی و زیست‌محیطی صورت می‌گیرد، برای پروژه‌های زیرساختی دولتی پیش‌بینی‌هـای لازم درخصوص نحوه بازپرداخت و تأمین اقسـاط مربوطه توسـط بانـک مرکزی و سـازمان برنامـه و بودجه انجام می‌شود. بررسی بدهی خارجی کشـورها نیز با معیار نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی سـنجیده می‌شود و می‌توان اشاره کرد که کشـورمان از این حیث یکی از کمترین بدهی‌هـای خارجی را دارد. البته همین میزان بدهی هم در دولت سیزدهم کاهشی بوده است؛ بر اسـاس گزارش بانک مرکزی، میزان بدهی‌های خارجی ایران در پایان خردادماه ۱۴۰۱ به ۷میلیاردو ۲۴۶ میلیون دلار رسید که نسبت به پایان سال ۱۴۰۰ بالغ بر ۱۶.۵ درصد کاهش داشته است.

سهم صفر بودجه عمرانی نیز از اساس غلط است. در پایان سال ۱۴۰۰ دولت بیش از ۲۰۰ هزار میلیـارد تومان به طرح‌های عمرانی و اشـتغال اختصاص داد که رکوردی تاریخی محسـوب می‌شود؛ همچنین در اعلام منابع، ترکیب نادرستی درج شده است. از ۱۳۹۴ر۱ هزار میلیارد تومان منابع عمومی دولـت، حدود ۴۸۴ هزار میلیارد تومان منابع حاصل از عواید نفتی اسـت، حـدود ۷۰۰ هزار میلیارد تومان درآمدهای دولت است که ۵۶۲ هزار میلیارد تومان آن مالیات اسـت، ۱۰۳ هزار میلیارد تومان انتشار اوراق مالی اسلامی، ۷۱ هزار میلیارد تومان واگذاری سهام و مابقی نیز عمدتا درآمدهای حاصل از فعالیت‌های دستگاه‌های اجرائی است. ضمنا فروش اوراق بابت مطالبات و تعهدات قانون بودجه سـال ۱۴۰۱ بـوده و درخصوص تحقق واگذاری سـهام نیز مقدماتی باید فراهم شـود که در دست بررسی می‌باشد. بعد از هشـت سال معطل‌گذاشتن اقتصاد، گره‌ها و مشکلات ریشه‌ای اقتصاد یکی پس از دیگری در دستور کار دولت قرار دارد؛ خوب اسـت جریان‌هایی که هشـت سال در برابر سقوط شاخص‌های کلان اقتصادی و آب‌رفتن سفره مردم سکوت کردند، با نـگاه ملی رفتار کرده یا حداقل با خلط مباحث تخصصی و اغراض سیاسی بذر ناامیدی در جامعه پخش نکنند.

ادامه از صفحه اول

مشکلات اصلی کجاست؟

شـهرداری هم مسئول مستقیم و ردیف اول «کنترل ساختمان» است و قانونا باید از نظر فنی بر کل روند ساخت‌وسـازها در شهر نظارت کند و در صورت درست‌بودن فرایند سـاخت، برای ساختمان‌ها اجازه بهره‌برداری و «پایان کار» صادر کند.حال باید گفت که مشـکلات، به‌ویژه در کلان‌شهرهای کشورمان، از جایی آغاز می‌شود که این مسئولیت‌ها درهم‌تنیده و مخدوش می‌شـوند. ازآنجاکه نظام مهندسی به‌صورت نیمه‌رسمی برای کنترل ساختمان به کمک شهرداری می‌آید، ولی اجازه تعطیل‌کردن کارگاه ساختمانی در صورت مشاهده تخلف را ندارد. تا وقتی مسئله‌ای پیش نیاید، مالک و طراح و شهرداری و نظام مهندسی کار خود را می‌کنند و حرفی نیست، ولی در زمان بروز بحران دیگر کسی نمی‌داند تقصیر را به گردن چه کسـی بیندازد. در اصل مسـئولیت بر عهده شـهرداری است؛ به‌ویژه وقتی هشدارهای ناظران با بی‌اعتنایی روبه‌رو شده باشند... و همین‌جاست که اعتماد عمومی در سطح محلی یا حتی ملی خدشه‌دار می‌شود. آنگاه همه می‌پرسند که این سرچشمه‌های ناکارآمدی و تولید فاجعه کجاها هستند؟ و نهادهای ناظر و مانع تخلفات در عرصه ساخت‌وسـازها کجایند که پاسـخ‌گو باشند؟ اما یک سر دیگر کار هم باز در دست شهرداری است و «کمیسـیون ماده ۱۰۰» آن که متأسفانه وظیفه‌اش را که در اصل مقابله با تخلفات بوده، فراموش کرده و به نوعی به منبع درآمد شـهرداری از طریق فروش تخلف بدل شـده اسـت. افراد تخلف می‌کنند، برخلاف مفاد پروانه عمل می‌کنند و درعین‌حال از این تخلف سـود می‌برند. شهرداری‌ها هم به‌دلیل سود حاصله از دریافت جریمه‌های کلان آخرالامر پایان کار می‌دهند. ماده ۱۰۰ قانون شهرداری منشأ قانونی تأسـیس این کمیسیون است. دبیرخانه این کمیسـیون در شهرداری قرار دارد و اعضای تشکیل‌دهنده آن، نماینده وزارت کشور، یک قاضی دادگستری و یک عضو شورای شهر هستند. نماینده شهرداری هم برای ادای پاره‌ای توضیحات در جلسه حضور دارد. اعضای کمیسـیون تجدیدنظر هم با همین ترکیب با نفرات دیگری تشـکیل می‌شود. و چه بسـیارند مالکان و سازندگانی که سروکارشان به این کمیسیون می‌افتد. شاید اکنون بهترین زمان برای پیگیری اصلاح قانون شهرداری‌ها و حذف این کمیسیون از قانون باشد. بسیاری عقیده دارند که مطمئنا این اقدام وقوع تخلف در ساخت‌وساز شهری را متوقف نخواهد کرد، اما قطعا گام بلندی در جهت جلوگیری از فجایع بعدی خواهد بود. جالب اینکه طرح همه این مسائل برای فاجعه آبادان، باعث شد هشدارها برای ساختمان‌های تهران و مسائلشان به‌طور جدی مطرح شود! بعد از هشداری که در زمان بررسی و افشای مشکلات زمین‌شناسی و نفوذناپذیری منطقه ۲۲ تهران در رابطه با ساخت‌وسازهای کلان در شـمال باغ ملی گیاه‌شناسی مطرح شد، دیگرباره زنگ خطر فاضلاب‌های سرگردان و فرونشست زمین در این منطقه بزرگ و نوساز تهران به صدا درآمد. از خلال گفت‌وگوها و کمپین‌ها و کارزارهایی که در اثر فاجعه متروپل درگرفت، چند رویکرد مرتب تکرار می‌شد که در گروه مجازی «پویش محله» ما به این شرح جمع‌بندی شد:

- لزوم شناسایی و دسته‌بندی ساختمان‌های ناپایدار و متزلزل، به‌ویژه در کلان‌شهرها و اولویت‌بندی رفع خطر از آنها
- لغو بخش‌نامه شهردار تهران مبنی بر حذف الزام به تأیید نقشه توسط آتش‌نشانی، لزوم تخلیه سـاختمان‌هایی که از سوی آتش‌نشانی یا دیگر نهادهای کارشناسی پرخطر شناخته شده‌اند تا رفع خطر
- تعطیل‌کردن کمیسـیون ماده صد و جلوگیری از همه پروژه‌های مغایر با ضوابط و مقررات طرح تفصیلی و تخریب طبقات مازاد بر ضوابط
- جلوگیری از بهره‌برداری ساختمان‌ها پیش از صدور پایان کار
- الزام سـاختمان‌ها و پروژه‌ها به بیمه‌شـدن که مسـتلزم تأیید پایداری آنها توسط کارشناسان شرکت‌های بیمه است
- الزام به مطالعات اثرات محیط زیستی، پایداری لرزه‌ای و تأثیرات اجتماعی در همه پروژه‌های بزرگ شهری
- در معرض بررسی و نقد عمومی گذاشتن طرح‌های اثرگذار بر زیست شهروندان
- تقویت نظارت شهروندی بر فعالیت‌های شهرداری

این گفتمان ادامه دارد...

صنعت ایرانی به ساخت یک محصول استراتژیک دیگر دست یافت:

گام بزرگ فولاد مبارکه در تولید فولادهای الکترونیک

فولاد مبارکه برای نخسـتین بار بـا اتکا به دانش فنی و همـت والای مدیریت و کارکنان خود موفق به تولید نوعی تختال ویژه در راسـتای تولید فولادهای الکتریکی با ۱.۰۸ درصد سیلیسـیم شـد و ایران به جمع معدود تولیدکنندگان این قبیل فولادها پیوسـت. به گزارش روابط‌عمومی فولاد مبارکـه، فولادهای الکتریکی در زمینه تولید ترانسـفورماتورها و موتورهـای الکتریکی و همچنین در تولیـد فولادهایی با خواص مغناطیسی خاص کاربرد دارند و مقادیر زیاد سیلیسیم و آلومینیوم و مقادیر بسیار کم کربن و گوگرد از مشخصه‌های بارز این نوع محصولات فولادی است. مدیرعامل فولاد مبارکه با تأکید بر اینکه فولادهای الکتریکی با ۱.۰۸ درصد سیلیسـیم یکی از گریدهای اسـتراتژیک صنعت فولاد محسوب می‌شـوند، گفت: تولید این نوع فولادها حتی در خارج از کشور نیز به‌صورت محدود و توسط تولیدکنندگان خاص انجام می‌شود. یاسر طیب‌نیا تصریح کرد: این دسـتاورد ارزشمند، گامی بزرگ و استراتژیک در راستای تولید محصولات با ارزش‌افزوده است که رفع نیازهای داخلی، رقابت با تولیدکنندگان خارجی و شکستن حلقه تحریم‌های ظالمانه از مهم‌ترین دستاوردهای این موفقیت است. در ادامه، مدیر ارشد تولید فولاد مبارکه افزود: از آنجا که مصرف این نوع ورق فولادی در ایران هر روز در حال افزایش اسـت، نیاز به تولید این محصول جهت مصرف داخلی و نیز امکان رقابت با تولیدکنندگان خارجی و صدور آن به کشـورهای دیگر به‌شـدت احسـاس می‌شـد. غلامرضا سـلیمی با بیان اهمیت تولید داخلی این گرید فولادی اظهار کرد: در راستای بومی‌سازی تکنولوژی تولید این نوع فولادها بر اساس تجهیزات موجود در شرکت، جلسات متعدد کارشناسی تشکیل شد و پس از مشخص‌شدن موارد بااهمیت در روند تولید و ارائـه راهکارهای دقیق مورد نیاز برای رفع محدودیت‌های تجهیزاتی، تیم کارشناسی تشکیل و تست‌های اولیه در ناحیه فولادسازی انجام گرفت و تحلیل و بررسی شد و در نهایت یک دستورالعمل خاص برای تولید این فولاد طراحی شد. او خاطرنشان کرد: تولید فولاد با مقادیر زیاد سیلیسیم و آلومینیوم و در عین حال مقادیر کم کربن و گوگرد نیازمند استفاده از تجهیزاتی خاص مثل VOD در فولادسازی و تنظیمات ماشین ریخته‌گری و دستورالعمل‌های خنک‌سازی با حساسیت بالاست که با محاسبات کارشناسی در ذوب‌سـازی، سرباره‌سازی و ریخته‌گری توسط کارشناسان ناحیه فولادسـازی، محدودیت‌هـای تجهیزاتی جبـران و امکان تولیـد این فولاد با تجهیزات موجود فراهم شد و نهایتا در روز عید سعید غدیرخم، این گرید فولادی بدون عیب با موفقیت ذوب‌سازی و ریخته‌گری شد.

توضیح درباره یک عکس

چهارم مرداد ۱۴۰۱ گزارشـی با عنوان قالی فیک در روزنامه «شـرق» منتشر شد که درباره عکس این گزارش لازم به توضیح است که این عکس تزیینی بوده و بنا بر توضیح فعالان بازار فرش که در این عکس چهره آنها منتشر شده، این افراد از تولیدکنندگان قالی ایرانی هستند و فعالیت آنها به تیتر گزارش ارتباطی ندارد. به این وسیله بابت سوءتفاهم پیش‌آمده عذرخواهی می‌شود.